

ה' שרצץ בשנת 1979 את זארבע בחוף נהריה, והרג מפליגים לקונטאר, עוגה

חמאס ברצועה עוה וואת ל פי דיווח של יהונתן דולר בעשור האחרון ר לשם, בכביכל לא לידר י שאינו שלנו מאפשר ללם מנהרות, רקטות, מלם.

אס בהרשאה ישראל קל, אך הוא אפשרי. עלת ברינתנו איתוד וביכולת לחולל את ית. בידיה האמצעים מקטאור והיא נדהמת נו קטאר. גם מצרים זה, שכן חמאס הוא יום, אויבו בנפש של באמצעים אדמיניס

ימנע מהמשך מדי ורסים הכיטוניים לה נפתלי בנט אף אליגזירה, כלומר נדרוכים הניתנים ז דבריו, ונועדו ז מסוגלת לראות שהרי קטאר היא זכינלאומית נגד

ליטיים, שיתוף זה עוול מוסרי.

לחמס בסודר

רה בתנוות השמאל החדש מאו ומעולם, שהערכים הם הידורים שהופיעו סבור שהלמידה בחטיבת הביניים, המאפשרת

רות הם החשובים? היעלה על הדעת כי הוא סבור שהלמידה בחטיבת הביניים, המאפשרת

הכוב הוא מדריך איצי במוקד על תרואת היסטוריה, מרצה במכללת סמינו הקיבוצים, ומונה בכית הספר המשותף חוף הכרמל בעמק סדקאל

האובסולין מייאשים. סי מבקשת בעצב שפתחו לים לעוור, ענה באמצע לאמא שלה להגיע לוח מטראומה, שלאמה יט סף, ושלעבור כפליט היתה צריכה לחשוב! כלי שבה עליה לנו שתעבור אלא שאו ד כור למדינה שלישי מה פתאום קנו כה, במקום לאשר מת את מחיר זמט לא וכאים להיוח פי חוקים ביגול רבתה, או לו דה אחת בת 12! רגע לפני ירי לוסינ וההגירה השבוע יהיה דיוח נפתחים השערי ותר את ילידיה! רים, או ערכים. לים ינסחו את

לא מעניין
תקליט שנ לאנשים תרמי לכאורה צוק נ אתם קוראים, לוי כדי לחסו החברה ח שההלוואה ח נה שלה עמלו ההלוואה לא — נעלמים; מאו פרל הגישו תלונ פתון — כו תה הממשט

הפרקליטות נלחמת על הסדר הישן

בועז סגנר

אפשר להסביר את נכונות פרקליטות המדינה להילחם בחירוף נפש לא רק ביר מן זדורוב ובסגנר, אלא בעת האחרונה גם בראש המכן לרפואה משפטית, דר חן קר גל, ואפילו בראש הרכב השופטים אשר קולה, תוך שבירת כללי המשחק?

רבים טועים לחשוב שהפרקליטות נלחמת רק על כבודה. למעשה, היא מגוננת על הסדר המשפטי הישן, בשיטה הקיימת, רובם המכ ריע של המשפטים מסתיימים בתעשיית עס קות הטיעון, שבהן הנאשם מודה בתמורה לה קלה בסעיף האישום או בעונש, השופטים לא טרחים לברר אם עבר את העבירה, מאשרים את העסקה ומרשיעים. ברוב המשפטים שבכל ואת מגיעים לכיור של עדויות ראיות, ההרי עשה מבוססת על הודאת הנאשם לפני חוקרי המשטרה או מדוכבים. בשיטה הרעה הזאת, לא פלא ששיעור הויכיים נמוך מ-1%.

מחקרים מהעשורים האחרונים, שמקצ תם מבוססים על השוואת דגימות דנ"א מוי רות הפשע לדגימות מהאסירים הטוענים לח פותם, מלמדים דברים שטרם הופנמו בישראל: 1. יש תופעה נרחבת של הרשעות שווא המבר ססות על הדאות שווא; 2. לשופטים אין דרך טובה להבחין בין הודאת אמת להודאת שקר; 3. העובדה שהנחקר מציין "פרטים מוכמנים" מוי רת העבירה אינה מלמדת שהוא קשור לעבירה, משום שייתכן שלמד אותם משאלות חוקרי. הרשעות זדורוב במשפטו הראשון מש קפת את הראייה המסורתית של ההודאה כ"מלכת הראיות", במקום להבין שהיא

קיסרית הרשעות שווא. כבר או היה צריך לזכות, כהעדר ראיה מפלילה של ממש חוץ מהודאתו הבעייתית, שניתנה בלחץ חוקרים המדוכב, שהחישו אותו ושקרו לו שיש נגדו ראיות חזקות, מקצתו מדעיות. אלא שהשר פטים, כרגיל, הסתנורו מההודאה הרשיעה. מכיוון שהדורוב כנראה אינו הרוצח, לא פלא שגם כשהפכו עולמות במשפטו הראשון ובעת האחרונה במשפטו השני, לא רק שלא נמצאה ראיה נגדו, אלא מתגלות עוד ועוד ראיות התומכות בחפותו.

במשפט זדורוב פרקליטות המדינה עושה הכל כדי לשמר את השיטה הרעה של הרשעה על סמך הודאת הנאשם

במשפטו הפלילי אין שוויון כוחות. הפרק ליטות שולטת בלא מצרים, וכמעט כל הראיות מוגשות מטעמה. במשפט האמריקאי מקובל שגם הסגנר חוקר ומראיין את עדי התביעה. אצלנו, אם יעשה זאת יואשם בהטרדת עה. גם כשנאשם משיג חוות דעת של מומחה מטעי מו, השופטים נוטים לזלול בה ומעדיפים את מומחי התביעה. כשבמשפט זדורוב הראשון הגיש הסניגור חוות דעת של מומחה לזירות פשע, אלכס פלג, ולו בזה בית המשפט בני מוק שתארוי האקדמיים הם במדעי החברה. אלא שפלג צבר ניסיון של כרבע מאה, והיה ראש מופ תל איבי. מאות נאשמים הורשעו על כסיס חוות דעת שלו והשופטים לא פקפקו

בזן עד שפרש והיעד מטעם ההגנה. כמשפט זדורוב השני הפרקליטות נתקלת במציאות אחרת. כמצב הרגיל השופטים סומד כים עליה ועל המשטרה בעיניים כמעט עצר מות, ונוטים שלא להאמין לנאשמים ולזלול בעדויות מטעמם. ייתכן שמשפט זדורוב יהיה קו פרשת המים לא רק מפני שהציבור יצא מאדישותו ומתעניין בו, אלא גם בשל נכר נות השופטים לברר היטב את ראיות התביעה ולפקפק בהודאת הנאשם. יש תקווה לשיפור המערכת ולהפיכתה לבטיחותית יותר בכל הנוגע להרשעות שווא.

זהו הרקע לבקשתה הנוכחית של הפרק ליטות לעצור את המשפט עד שיבויר השר פט את אמירתו שמופעלים עליו לחצים. הפרקליטות למעשה אומרת: אני מנהלת את ההליכים ולא השופטים. הדבר משתקף גם בעוות המצב שבה הפרקליטים מדברים עם אב בית הדין: אומרים לו שלא יתערב כדיון ושלא יפריע להם לחקור את העדים, מטיחים בו שכביכול הוא מוטה לטובת ההגנה, ואפילו דורשים ממנו להנמיך את קולה כוודאי הרשיע מאות נאשמים — ולא מעניין את הפרקליטות. על המאוננים מונחים לא רק כבוד הפרקליטות, אלא גם שיפור המערכת. הפרקליטות מנסה לסלק את השופט מדרכה. אך אפילו אם חלילה תצליח, הדבר רק יעכב את הרפורמה החכי רחית במשפט הפלילי.

פרופ' סגנר מלמד במכללת האקדמית ספיר ובמכללת האקדמית גליל מערבי, והוא מייסד האתר 'ביקורת מערכת המשפט הפלילי'